

Forfatter: Thott, Tage Ottesen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Thott, Tage Ottesen (1561-02-01)

Citation: Thott, Tage Ottesen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Thott, Tage Ottesen (1561-02-01)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 144. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060151.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Eriksholm, 1. April Februar 1561.

Tage Thott til Mogens Gyldenstjerne.

I Anledning af Kongens Befaling om, at Tage Thott skal købe Tømmer i sit Len, gør han Rede for Forholdene i saa Henseende i Bahus Len og for, hvorfor han endnu ikke har efterkommet Befalingen.

Vennliig oc kierliig helssenn forsent mett wor Herre. Kiere her Mons Gyldenstjerne, frende oc besønderliig gode wenn. Jeg betacker tiig gantske wenliigenn oc giernne for altt gott, som du mig altid giortth oc beuist haffuer, oc wil tett altiit giernne forskylle, y huis maade ieg wed dug tiill willie oc gode kand werre. Kiere her Mons, jeg(!) wenliigenn tiilkiende, att jeg wdj disse dage fick kongeliigtth maiestats breffue, lydendis, att huad terner du skriffuer mig tiill om tiill hans naadis behoffh, tetth skall ieg kiøbe aff skatte bønder och kronne bønder oc ramme oc wiide ther wdj hans naadiis fordeli oc beste. Tha giffuer ieg tiig wenliig tiilkiende, atth ieg haffuer end nu jntett terner købt for penge, siiden ieg kom tiill slottiitt ¹⁾, thii att nor temmer mendenn haffuer kommitth der op, enthenn hugiit hus sammenn eller skiiebs temer, tha haffue de altiitth tagiit bønder tiill dennom oc hugiit y bønder skoffue oc kronnens, huor the dett kunde bekomme. Thii att ther er icke mange jord egenn bønder y Bahus lenn, som haffuer sielff enmerke skoffue, att kronen haffuer ey loedtth oc deell jnde huos thennom. Tii er thett end nu besth, att nor du haffuer temmer behoffth, att thu opskiecker tho temmer mend, saa kunde de lade hugge tiill nøtte, huis du haffuer behoff, oc ther huos haffue jtt opsiinne, att ther hugiis oc feldis intett mere endtt tiill kongeliig maiestats behoffh. Thii att kongeliig maiestats lader berøbe y sin skriffuelse, att ieg skall inthett themer kiøbe yblant sliigtth s. 145kongens kiøb, huilkiit jeg icke heller, saa santh hielpe mig Gudtt, giort haffuer. Kiere her Mons, tiisligeste lyder oc myn herris breffue, att huis temmer ieg kand bekomme for ledingth oc foringh, taa skulle jeg skicke thiig tiil Kiøbenhaffn; ta giffuer jegh tiig wenliig tiilkiende, att bønderen giffue smør oc miell tiill leding, smør y marke tall oc mell y halffue sk r oc helle, oc skall altiit werre wde tiil sanctj Hans dag eller giffue v skielling, som kaldis ledings fald. Thii ware de paa therris ledings dag, saa der star jntett temmer tiill att bekomme for den warre, oc aldrig de heller nogenn tiid haffue giffuitt themmer for denn warre. Tiisligeste om foringenn saa giffuer ingen mandtt mere end iij ß y Bahus lenn for hest oc karll, hand skall holde om nattenn. Tii haffuer alle dage suennen paa slottit hafftt foring fra sanctj Mortens dag oc tiil lange fredagch, saa mange som mand kand mest ombære fra slottiitt, oc er och well denne dag wed enn trysins tyffue heste y foring. Tiisliigste the sauskierre oc themer mend, som erre der ope, oc liiger stundom huos bønderenn paa foringh, saa att ter wiill enn ringe ting bliffue tiill offuerløbs aff foringenn y aar. Menn nor mand wiill haffue themmer for foring, ta skall dett giffuis tiilkiende om sanctj Mortens dags tiide, før enn hestene gaar wdth, saa stor der well tiill att bekomme themmer. Kierre her Mons, oc saa lader mynn herre skriffue y samme breffue, att ieg skall holde borgeren tiill att løbe første resse om arrit tiil Kiøbenhaffn mett themmer. Saa er thett mig icke mueligtth att komme thennom ther tiill, menn menne, att thett er mitt giøre maall, mett mindre end ieg faar mynn herris obne breffue, att hans naade biuder thennom thett att giørre. Tii er mynn wenliig bønn tiill thiig, att nor du skriffuer tiil mynn herre, att thu wille oc skriffue om samme obne breffue oc fly mig, saa will ieg gierne giøre ther wdj saa megitt, som mig mueliigt er. Kiere her Mons, jngen s. 146sønderliig tidennde er ther nu om Suerrige, andiitt end nu altingiist er nu stille, oc de giffue flux folck forloff, men heste oc rystning maa the icke tage mett thennom aff landiitt. Kiere her Mons, y huis maade ieg wed thiig tiill wilie oc gode kand werre, giør ieg altid gierne, oc raad oc biudtt altid offuer mig som offuer thin besønderliig gode wenn. Her mett tiig altiit denn euige Gud beffalendis. Skreifuitt paa Erixholm kyndemis affthen ar mdlxj.

Tage
Totth.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erliig oc welbyrdiig mandtt och strenge riider her Mons Gyldennstjerne tiill Stiernholm oc forordiineriitt stath holder wdj Kiøbennhaffn, mynn kierre frende oc sønderliig gode wenn, gantske wenliigen tiill skreffuit.

Tages breff om tymmer at huge vdj hans len.